

«Ποτέ δεν τονίζουμε την αδυναμία του άλλου, για να τον διορθώσουμε»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Στο βιβλίο **«Νηπτική ζωή και ασκητικοί κανόνες»**, που έγραψε ο **μακαριστός Αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης**, στο οποίο γίνεται ερμηνεία των κανόνων του Μεγάλου Αντωνίου, ο Γέροντας, που κοιμήθη πέρυσι, μας λέει πως να διορθώνουμε με αγαπητική διάθεση τον συνάνθρωπό μας, όταν κάνει κάτι λάθος, αλλά και τι να αποφεύγουμε για να μην τον μειώσουμε και έτσι έρθει το αντίθετο αποτέλεσμα από τη διόρθωσή του...

«...Ουδέποτε προσβάλλομε ή λυπούμε άνθρωπο, ουδέποτε τον κάνομε να νοιώση στερημένος, ελαττωμένος, να νοιώση κατωτερότητα, διότι του σκοτώνομε την ψυχή. Αυτός ο άνθρωπος θα τραυματισθή και δεν θα μπορή να επιτύχη στην ζωή του...

...Ποτέ δεν τονίζουμε σε κάποιον την αδυναμία του, το πρόβλημά του. Ποτέ δεν του υπενθυμίζουμε την κακία του, την αμαρτία του. Μόνον τον έπαινο χρησιμοποιούμε, αλλά τον ευγενή έπαινο, όχι τον αφελή. Διότι ο άνθρωπος ουδέποτε διορθώνεται με ονειδισμό, όπως και με παρατήρηση. Πρέπει να είναι πολύ άγιος, για να δεχθή να διορθωθή με τον ονειδισμό, την υπόδειξι ή την παρατήρησί σου. Αλλά, εάν ήταν τόσο άγιος, δεν θα είχε αυτό το ελάττωμα, για το

οποίο χρειάσθηκε να του κάνης παρατήρησι εσύ.

Αφού λοιπόν το έχει, το μόνο που χρειάζεται, είναι ο άκρος σεβασμός σου, για να μπορέση κάποτε να ταπεινωθή και να διορθωθή, βλέποντας την δική σου ειρήνη, πραότητα, ταπείνωσι, αγάπη, μακροθυμία, χρηστότητα, επιείκεια, γλυκύτητα... Μόνον όποιος έχει αυτές τις αρετές μπορεί να διορθώση κάποιον άλλον...».

~